31998Q0430

FINANSINIS REGLAMENTAS

1998 m. birželio 16 d.

taikytinas plečiant finansinį bendradarbiavimą pagal Ketvirtąją AKR ir EB konvenciją

(98/430/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį (toliau – EB sutartis),

atsižvelgdama į 1989 m. gruodžio 15 d. Lomėje pasirašytą Ketvirtąją AKR ir EB konvenciją (toliau – Konvencija) su pakeitimais, padarytais 1995 m. lapkričio 4 d. Mauricijuje pasirašytu susitarimu,

atsižvelgdama į Vidaus susitarimą dėl finansavimo ir Bendrijos paramos administravimo pagal 1995 m. gruodžio 20 d. Briuselyje pasirašytą Ketvirtąją AKR ir EB konvenciją [1] (toliau – Vidaus susitarimas), ypač į jo 32 straipsnį,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 91/482/EEB dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Europos ekonomine bendrija [2] (toliau – Sprendimas),

atsižvelgdama į Europos plėtros fondo finansuojamų darbų, tiekimo ir paslaugų sutarčių bendruosius nuostatus ir bendrąsias sąlygas [3], kuriuos 1990 m. kovo 29 d. patvirtino AKR ir EEB Ministrų taryba (toliau – Bendrieji sutarties nuostatai ir sąlygos),

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos investicijų banko (toliau – Bankas) nuomonę,

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę [4],

kadangi pagal Vidaus susitarimo 1 straipsnio 1 dalį valstybės narės įsteigė aštuntąjį Europos plėtros fondą (toliau – EPF);

---

[1] OL L 229, 1991 8 17, p. 288.
[2] OL L 263, 1991 9 19, p. 1. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 97/803/EB (OL L 329, 1997 11 29, p. 50).
[3] OL L 382, 1990 12 31, p. 3.
[4] OL C 223, 1997 7 22, p. 1.

kadangi pagal Vidaus susitarimo 32 straipsnį šio Vidaus susitarimo įgyvendinimo nuostatoms taikomas Finansinis reglamentas, kurį, įsigaliojus Konvencijai, Taryba priėmė minėto susitarimo 21 straipsnio 4 dalyje nustatyta kvalifikuota balsų dauguma,

PRIĖMĖ ŠĮ FINANSINĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

FINANSINĖS SĄMATOS, VALSTYBIŲ NARIŲ ĮMOKŲ Į EPF MOKĖJIMO TAISYKLĖS IR BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

Vidaus susitarimo 1 straipsnyje nurodyta EPF suma paskirstoma taip, kaip nurodyta I priede. Asignavimų paskirstymą ir jų pervedimo taisykles nustato Konvencija ir Vidaus susitarimas.

2 straipsnis

1. Metines įmokas į EPF reikalaujama sumokėti keturiomis dalimis:

— sausio 20 d.,

— balandžio 1 d.,

— liepos 1 d.,

— lapkričio 1 d.

Papildomos finansinių metų įmokos, dėl kurių sprendimą Taryba priima pagal Vidaus susitarimo 6 straipsnio 3 dalį, turi būti įmokamos, jei Taryba nenusprendžia kitaip, per kuo trumpesnį laikotarpį, kuris nustatomas sprendime dėl šių įmokų ir kuris negali būti ilgesnis negu trys mėnesiai.

2. Komisija kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki kiekvienų finansinių metų pradžios remdamasi Vidaus susitarimo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytu Tarybos sprendimu, praneša valstybėms narėms įmokų dalių, kurias reikia sumokėti visomis nurodytomis dienomis, dydį. Komisija taip nustato sumų, kurias turi sumokėti kiekviena valstybė narė, dydžius, kad jos būtų proporcingos Vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalyje nustatytoms valstybių narių įmokoms į EPF.

Komisija, įvertinusi EPF grynųjų pinigų kiekį ir numatomas išlaidas per likusią metų dalį, kuo greičiau ir iki tos datos, kada turi būti sumokėta įmokų dalis, praneša valstybėms narėms apie visus įmokų dydžio pasikeitimus.

3. Kai pagal šį straipsnį mokėtina įmokų dalis nesumokama per 15 dienų nuo nustatytos datos, atitinkama valstybė narė privalo mokėti palūkanas nuo nesumokėtos sumos, taikydama dviem procentiniais punktais didesnę normą negu trumpalaikio finansavimo palūkanų norma, taikytina numatytą įmokos mokėjimo dieną tos valstybės narės pinigų rinkoje ekiu piniginiam vienetui. Ši procentinė norma didinama ketvirčiu procentinio punkto už kiekvieną uždelstą mėnesį. Padidinta norma taikoma visam vėlavimo laikotarpiui. Sumos, kurias Komisija gauna iš šių pavėluotų mokėjimų palūkanų, pervedamos į Vidaus susitarimo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąskaitą.

3 straipsnis

1. Valstybių narių finansinės įmokos išreiškiamos ekiu.

2. Kiekviena valstybė narė sumoka savo ekiu išreikštos įmokos sumą. Valstybės narės įmokas gali sumokėti ir nacionalinėmis valiutomis.

3. Finansines įmokas kiekviena valstybė narė perveda į specialią sąskaitą „Europos Bendrijų Komisija – Europos plėtros fondas“, atidarytą tos valstybės narės arba jos paskirtos finansų įstaigos emisijos banke. Tokios įmokos lieka šiose specialiose sąskaitose, kol jų prireikia Konvencijos 319 straipsnyje numatytiems mokėjimams.

4. Pasibaigus Konvencijos galiojimo terminui, tos įmokų dalies, kurią valstybės narės lieka įpareigotos mokėti, Komisija pareikalauja šiame Finansiniame reglamente nustatytomis sąlygomis.

4 straipsnis

1. Ekiu yra tam tikras suminis valstybių narių valiutų kiekis, nustatytas 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 3320/94 dėl galiojančių ekiu apibrėžiančių Bendrijos teisės aktų konsolidavimo įsigaliojus Europos Sąjungos sutarčiai ([1]).

Kiekvienas ekiu sudėties pasikeitimas, dėl kurio, remdamasi EB sutartimi, sprendimą priima Taryba, automatiškai taikomas šiai nuostatai.

([1]) OL L 350, 1994 12 31, p. 27.

2. Ekiu vertė atitinkama valiuta lygi ekiu sudarančių valiutų kiekio ekvivalentų sumai.

Ją nustato Komisija, remdamasi kiekvieną dieną valiutų rinkoje nustatomu valiutų keitimo kursu.

Ekiu keitimo į įvairias nacionalines valiutas dienos kursus galima sužinoti kiekvieną dieną, jie skelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Kiekviena ekiu keitimo į nacionalinę valiutą operacija paprastai vykdoma pagal tos dienos keitimo kursą; išimtis iš šio principo gali būti leidžiama išskirtiniais ir tinkamai pagrįstais atvejais pagal 1977 m. gruodžio 21 d. Finansinio reglamento, taikomo Europos Bendrijų bendrajam biudžetui ([1]), įgyvendinimo taisykles.

5 straipsnis

Konvencijos 319 straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodytų mokėjimų vykdymui Komisija atidaro sąskaitas AKR valstybių ir užjūrio šalių ir teritorijų finansų įstaigose mokėjimams AKR valstybių nacionalinėmis valiutomis arba vietinėmis užjūrio šalių ir teritorijų valiutomis, o valstybėse narėse – mokėjimams ekiu ir kitomis valiutomis. Pagal Konvencijos 319 straipsnio 3 dalį už šiose sąskaitose laikomus indėlius mokamos palūkanos. Pagal Konvencijos 192 straipsnį šios palūkanos pervedamos į Vidaus susitarimo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą sąskaitą.

6 straipsnis

1. Sumas, reikalingas 5 straipsnyje minėtoms savo vardu atidarytoms sąskaitoms papildyti, Komisija perveda iš pagal 3 straipsnio 3 dalį atidarytų specialių sąskaitų. Tokių lėšų pervedimai atliekami esant grynųjų pinigų poreikiui vykdant projektus ir programas.

2. Komisija stengiasi taip išimti lėšas iš 3 straipsnio 3 dalyje minėtų specialių sąskaitų, kad jos lėšos šiose sąskaitose pasiskirstytų proporcingai toms dalims, kurias įvairios valstybės narės įmoka į EPF.

7 straipsnis

Komisijos pareigūnų ir atstovų, įgaliotų atlikti operacijas su EPF sąskaitomis, parašai atitinkamiems bankams perduodami atidarius sąskaitas arba, jei pareigūnai ir atstovai įgaliojami po to, juos paskyrus. Ši procedūra taikoma ir perduodant nacionalinių bei regioninių tvirtinančių pareigūnų ir jų pavaduotojų parašus operacijoms su mokėjimo agentų sąskaitomis, atidarytomis AKR valstybėse arba užjūrio šalyse ir teritorijose, o tam tikrais atvejais – valstybėse narėse atidarytomis sąskaitomis.

8 straipsnis

1. EPF lėšos turi būti naudojamos pagal patikimo finansų valdymo, ypač, ekonomiškumo ir sąnaudų efektyvumo, principus. Turi būti nustatyti kokybiniai ir kiekybiniai tikslai, o jų įgyvendinimo pažanga turi būti stebima pagal atitinkamus rodiklius.

2. Siekiant šio tikslo, prieš pradedant naudoti EPF lėšas, turi būti atliktas numatomos operacijos *ex ante* įvertinimas, kad būtų užtikrinta, jog numatomi rezultatai pateisina pasirinktas priemones.

3. Visos operacijos turi būti reguliariai nagrinėjamos, patikrinami jų atlikimo pagrindai, ypač Vidaus susitarimo 6 straipsnio 1 dalyje nurodytų įmokų sąmatų atžvilgiu.

9 straipsnis

1. Pagal Vidaus susitarimo 25–27 straipsnius priimtiems sprendimams dėl Komisijos administruojamos paramos finansavimo ir susitarimams dėl finansavimo yra nustatomas projekto įgyvendinimo pradžios terminas. Po šios datos sprendimas dėl finansavimo ir susitarimas dėl finansavimo daugiau netaikomi.

2. Šio straipsnio 1 dalyje minėtiems sprendimams dėl finansavimo ir susitarimams dėl finansavimo taip pat yra nustatomas operacijos atlikimo terminas. Operacijos pratęsimą po šios datos turi pagrįsti naudą gaunanti trečioji šalis ir patvirtinti Komisija iki pasibaigiant terminui.

3. Projektas baigiamas, o įsipareigojimai dėl pagal 20 straipsnį paskirtų lėšų nutrūksta, kai baigiasi Komisijos prisiimtas su tuo projektu susijęs teisinis įsipareigojimas naudos gavėjo atžvilgiu, o atitinkami mokėjimai ir gautos lėšos įrašomi į sąskaitas.

([1]) OL L 356, 1977 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2444/97 (OL L 340, 1997 12 11, p. 1).

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KOMISIJOS VYKDOMAS EPF ASIGNAVIMŲ FINANSINIS ADMINISTRAVIMAS

I skirsnis

BENDROSIOS NUOSTATOS

10 straipsnis

Pagal 15 straipsnio 3 dalies c punktą ir 39 straipsnį šios reglamento antraštinės dalies nuostatos netaikytinos Banko valdomam rizikos kapitalui ir palūkanų normų subsidijoms.

11 straipsnis

1. Asignavimus administruoja tvirtinantys pareigūnai, ir tik jie turi įgaliojimus prisiimti su išlaidomis susijusius įsipareigojimus, nustatyti sumas, kurios turi būti surinktos, išduoti skolos susigrąžinimo pavedimus ir mokėjimo pavedimus.

2. Inkasavimo ir mokėjimų operacijas atlieka buhalteris.

3. Tvirtinančio pareigūno, finansų kontrolieriaus ir buhalterio pareigos tarpusavyje nesuderinamos.

12 straipsnis

Kai su pajamomis ir išlaidomis susijusios operacijos valdomos naudojant integruotas kompiuterių sistemas, šios reglamento antraštinės dalies II ir III skirsnių nuostatos taikomos atitinkamai atsižvelgiant į kompiuterizuoto valdymo galimybes ir poreikius.

Šiuo tikslu:

— patvirtinamieji dokumentai, kurie turi būti patikrinti, gali būti paliekami vyriausiajam tvirtinančiam pareigūnui, buhalteriui ar jų pavaduotojams,

— parašai ir tvirtinančios žymos gali būti pridedamos atitinkama kompiuterine forma.

Su finansų kontrolieriumi tariamasi dėl EPF apskaitos sistemos sukūrimo ir jam sudaroma galimybė naudotis sistemos duomenimis.

13 straipsnis

1. EPF vyriausiąjį tvirtinantį pareigūną, kurio pareigos yra nustatytos Konvencijos 311 straipsnyje, skiria Komisija.

2. EPF vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas įgaliojimus tvarkyti EPF gali perduoti savo paskirtiems ir Komisijos patvirtintiems įgaliotiems asmenims. Pagal šią reglamento dalį patvirtintos pareigas reglamentuojančios taisyklės tokiems asmenims taikomos neperžengiant jiems perduotų įgaliojimų ribų. Kiekviename sprendime perduoti įgaliojimus nurodoma perduotų įgaliojimų apimtis ir, jei reikia, jų galiojimo trukmė.

3. Asmenys, kuriems yra perduodami įgaliojimai, gali veikti tik jiems aiškiai perduotų įgaliojimų ribose. Apie sprendimus perduoti įgaliojimus yra pranešama tiems asmenims, kuriems perduodami įgaliojimai, buhalteriui, finansų kontrolieriui, vyriausiajam tvirtinančiam pareigūnui ir Audito Rūmams.

14 straipsnis

1. Komisijos finansų kontrolierius yra ir EPF finansų kontrolierius. Jis atsako už įsipareigojimų ir išlaidų patvirtinimo patikrinimą, taip pat už įplaukų bei skolų surašymo ir surinkimo patikrinimą. Finansų kontrolieriui atlikti pareigas gali padėti vienas ar daugiau jo pavaduotojų.

2. Finansų kontrolierius vykdo kontrolę tikrindamas įrašus ir, jei būtina, rengdamas tikrinimus vietoje. Šiam tikslui jis gali naudotis bylomis, patvirtinančių dokumentų, susijusių su įsipareigojimais, išlaidomis ir pajamomis, originalais ir, jei reikia, bylomis, susijusiomis su asignavimais ir atidėtomis lėšomis. Finansų kontrolieriaus prašymu jam yra nusiunčiamas kiekvienas, jo manymu, darbui reikalingas magnetinėse laikmenose įrašytas ar laikomas dokumentas arba informacija.

3. Konkrečios finansų kontrolieriui taikomos taisyklės yra nustatytos Finansiniame reglamente, taikomame Europos Bendrijų bendrajam biudžetui.

15 straipsnis

1. Buhalterį skiria Komisija. Atlikti pareigas jam gali padėti vienas ar daugiau buhalterio pavaduotojų, remiantis motyvuota buhalterio nuomone, paskirtų tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir buhalteris.

2. Buhalteris yra atsakingas už pajamų surinkimą ir lėšų išmokėjimą, skolų išieškojimą ir grynųjų pinigų srautų tvarkymą. Pagal 36 straipsnį tik buhalteris turi įgaliojimus tvarkyti lėšas ir turtą. Jis atsako už jų priežiūrą.

3. Buhalteris yra atsakingas už šių sąskaitų tvarkymą:

a) 1 straipsnyje minėtų asignavimų;

b) 20 straipsnyje minimų įsipareigojimų padengti išlaidas;

c) 39 straipsnyje minimų sprendimų dėl rizikos kapitalo ir palūkanų normų subsidijų;

d) išmokų, pajamų ir skolų.

4. Buhalteris yra atsakingas už šio Finansinio reglamento 66 straipsnio 2 dalyje nurodytų finansinių ataskaitų rengimą.

16 straipsnis

Audito Rūmams pranešama apie vyriausiojo tvirtinančio pareigūno, buhalterio, buhalterio pavaduotojo, 36 straipsnyje minimų avansinių lėšų tvarkytojo paskyrimą ir apie 40 straipsnyje minimą apskaitos planą. Komisija perduoda Rūmams visas savo parengtas finansų reikalams skirtas darbo tvarkos taisykles.

II skirsnis

PAJAMOS IR SKOLOS

17 straipsnis

1. EPF pajamos susideda iš valstybių narių pagal Vidaus susitarimą mokamų mokėjimų, pajamų už indėlius ir kitų lėšų, kurias Tarybos sprendimu galima priimti.

2. Buhalteris yra atsakingas už valstybių narių įmokų bei kitų pajamų kontrolę ir jų įrašymą į sąskaitas.

3. Visoms kitoms pajamoms buhalteris parengia pajamų orderį, kuris iš anksto perduodamas tvirtinti finansų kontrolieriui. Finansų kontrolieriaus tvirtinimu siekiama užtikrinti, kad:

a) pajamos būtų įrašytos į teisingą punktą;

b) orderis yra teisingas ir atitinka reikiamas nuostatas;

c) patvirtinantys dokumentai yra tvarkingi;

d) orderis atitinka patikimo finansų valdymo principą;

e) pajamų suma ir valiuta yra teisingi.

Galutinai pajamos sąskaitose įforminamos gavus finansų kontrolieriaus patvirtinimą.

18 straipsnis

1. Prieš pradedant taikyti visas priemones ir prieš susiklostant aplinkybėms, dėl kurių gali atsirasti ar pasikeisti skola EPF ir į kurias nacionalinis tvirtinantis pareigūnas atkreipia Komisijos dėmesį, vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas turi parengti skolos sąmatą. Tokios sąmatos perduodamos tvirtinti finansų kontrolieriui ir buhalteriui, kad šis laikinai įtrauktų jas į sąskaitas. Jose visų pirma nurodoma skolos rūšis, apskaičiuota jos suma ir biudžeto punktas, į kurią ji turi būti įrašyta, taip pat skolininko vardas, pavardė ir apibūdinimas. Finansų kontrolieriaus tvirtinimu siekiama užtikrinti, kad:

a) pajamos būtų įrašytos į teisingą punktą;

b) skolos apskaičiavimas būtų teisingas, atitiktų reikiamas nuostatas, susijusias su EPF valdymu bei visais jo naudojimą reglamentuojančiais teisės aktais, ir 8 straipsnyje minėto patikimo finansų valdymo principą.

Finansų kontrolierius gali nepritarti sąmatai, jei mano, kad nėra įvykdytos šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos.

Komisija savo sprendimu, kuriame nurodo visas priežastis ir kuriuo prisiima visą atsakomybę, gali nepripažinti tokio nepritarimo. Šis sprendimas yra galutinis ir privalomas vykdyti; apie jį yra pranešama finansų kontrolieriui. Komisija per mėnesį informuoja Audito Rūmus apie visus tokius sprendimus.

2. Nepažeisdamas 12 straipsnio, kiekvienai įvertintai likvidžiai ir mokėtinai skolai EPF skirstant EPF asignavimus vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas parengia skolos susigrąžinimo pavedimą, kuris kartu su patvirtinančiais dokumentais nusiunčiamas išankstiniam finansų kontrolieriaus patvirtinimui. Tokius finansų kontrolieriaus patvirtintus skolos grąžinimo pavedimus buhalteris įrašo į sąskaitas.

Patvirtinant siekiama, kad:

a) pajamos būtų įrašytos į teisingą punktą;

b) pavedimas būtų teisingas ir atitiktų reikiamas nuostatas;

c) patvirtinantys dokumentai būtų tvarkingi;

d) skolininkas būtų teisingai apibūdintas;

e) būtų nurodyta skolos grąžinimo data;

f) pavedimas atitiktų 8 straipsnyje minėtą patikimo finansų valdymo principą;

g) numatoma atgauti pajamų suma ir jos valiuta būtų nurodytos teisingai.

Jei pavedimas nepatvirtinamas, taikoma šio straipsnio 1 dalies trečioji pastraipa.

3. Jei vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas atsisako teisės susigrąžinti skolą, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, jis iš anksto nusiunčia pasiūlymą dėl skolos panaikinimo finansų kontrolieriui patvirtinti ir buhalteriui susipažinti. Finansų kontrolieriaus tvirtinimu siekiama užtikrinti, kad atsisakymas būtų teisingas ir atitiktų patikimo finansų valdymo principą. Pateiktą pasiūlymą įregistruoja buhalteris.

Jei pasiūlymui nepritariama, taikoma šio straipsnio 1 dalies trečioji pastraipa.

4. Kai finansų kontrolierius sužino, kad skolos grąžinimo pavedimas neparengtas arba kad reikiama suma nebuvo grąžinta, jis apie tai praneša Komisijai.

19 straipsnis

1. Buhalteris prisiima atsakomybę už tinkamai parengtus skolos grąžinimo pavedimus.

2. Naudodamasis visais savo įgaliojimais, buhalteris užtikrina, kad 18 straipsnyje minėtos skolos būtų grąžintos skolos grąžinimo pavedime nurodytu laiku ir kad nebūtų pažeistos atitinkamos Bendrijos teisės.

3. Buhalteris informuoja vyriausiąjį tvirtinantį pareigūną ir finansų kontrolierių apie visas nustatytu laiku negrąžintas skolas.

4. Prireikus jis inicijuoja skolų išieškojimo procedūrą.

III skirsnis

ĮSIPAREIGOJIMAS PADENGTI IŠLAIDAS, JŲ PAGRINDIMAS, TVIRTINIMAS IR APMOKĖJIMAS

1. Įsipareigojimas padengti išlaidas

20 straipsnis

1. Visos priemonės, dėl kurių gali atsirasti iš EPF mokamų išlaidų, pirmiausia teikiamos vyriausiojo tvirtinančio pareigūno siūlymu dėl įsipareigojimo padengti išlaidas. Jos gali sukurti teisinius įpareigojimus *vis-à-vis* trečiosioms šalims tik finansų kontrolieriui patvirtinus siūlymą dėl įsipareigojimo padengti išlaidas ir Komisijai priėmus sprendimą dėl finansavimo.

2. Komisijai priėmus sprendimus dėl finansavimo pagal Vidaus susitarimo 25–27 straipsnius ir nuostatas, jai leidžiančias teikti finansinę paramą iš EPF, atsiranda įsipareigojimai padengti išlaidas.

21 straipsnis

1. Nepažeidžiant 12 straipsnio, pasiūlymai dėl įsipareigojimų padengti išlaidas kartu su patvirtinamaisiais dokumentais perduodami finansų kontrolieriui. Juose visų pirma nurodoma išlaidų paskirtis, apskaičiuota išlaidų suma, punktas, į kurį jos turi būti įskaitomos, taip pat finansavimo gavėjo vardas, pavardė ir apibūdinimas.

2. Pasiūlymams dėl įsipareigojimų padengti išlaidas turi pritarti buhalteris, gavęs finansų kontrolieriaus sutikimą ir Komisijai priėmus sprendimą dėl finansavimo.

22 straipsnis

1. Finansų kontrolieriaus pritarimas pasiūlymams dėl išlaidų padengimo reikalingas patvirtinti, kad:

a) pasiūlymas atitinka 20 straipsnio 1 dalį;

b) išlaidos buvo įskaitytos į teisingą punktą;

c) asignavimai gali būti gauti;

d) pasiūlymas dėl finansavimo yra tinkamai parengtas ir neprieštarauja atitinkamoms EPF taikomoms nuostatoms;

e) 8 straipsnyje minėtas patikimo finansų valdymo principas yra taikomas.

2. Pritarimas negali būti sąlyginis.

23 straipsnis

1. Finansų kontrolierius gali nepritarti siūlymui, jei mano, kad nėra įvykdytos 22 straipsnyje nustatytos sąlygos. Atsisakęs duoti savo pritarimą, finansų kontrolierius pateikia raštišką pareiškimą, kuriame nurodo atsisakymo priežastis. Vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas yra atitinkamai informuojamas apie tai.

Jei finansų kontrolierius neduoda pritarimo, tačiau vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas neatsisako savo pasiūlymo, atsisakymas perduodamas svarstyti Komisijai.

2. Išskyrus atvejus, kai asignavimų prieinamumas kelia abejonių, Komisija savo sprendimu, kuriame nurodo visas priežastis ir kuriuo prisiima visą atsakomybę, gali tokį nepritarimą panaikinti. Šis sprendimas yra galutinis ir privalomas vykdyti; apie jį yra pranešama finansų kontrolieriui. Komisija per mėnesį informuoja Audito Rūmus apie visus tokius sprendimus.

2. Asignuotosios lėšos

24 straipsnis

1. Sutartis, kurias lėšų gavėjas sudaro įgyvendindamas projektą ar programą, kuriems yra skirtas 20 straipsnio 2 dalyje minėtas sprendimas dėl finansavimo ir kuriuos patvirtina delegacijos vadovas, į sąskaitas įrašo vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas. Toks įrašymas vadinamas asignuotosiomis lėšomis. Tas pats taikoma ir sutartims ar sąmatoms, kurias tiesiogiai arba gavėjo vardu sudarė Komisija, kad būtų įgyvendinti tokie projektai ar programos.

2. Įrašytos asignuotosios lėšos atskiriamos nuo įsipareigojimų padengti išlaidas, priėmus 20 straipsnio 2 dalyje minėtus sprendimus dėl finansavimo.

3. Išlaidų pagrindimas

25 straipsnis

Išlaidos pagrindžiamos aktu, kuriuo vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas:

a) patikrina kreditoriaus reikalavimo egzistavimą;

b) nustato arba patikrina mokėtinos sumos kiekį ir buvimą;

c) patikrina mokėjimo sąlygas.

26 straipsnis

1. Pagrindžiant bet kurias išlaidas turi būti pridedami patvirtinantys dokumentai, rodantys kreditoriaus reikalavimą ir tam tikrais atvejais – suteiktą paslaugą arba mokėjimą pateisinančio dokumento buvimą. Patvirtinančių dokumentų, kurie turi būti pateikti su mokėjimo pavedimais, ir juose esančios informacijos pobūdis turi būti toks, kad būtų galima atlikti 25 ir 29 straipsniuose nurodytus patikrinimus.

2. Tam tikroms išlaidų kategorijoms gali būti skirti avansai.

3. Vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas, įgaliotas pagrįsti išlaidas, pats patikrina patvirtinančius dokumentus arba, prisiimdamas atsakomybę, užtikrina, kad tai būtų padaryta.

4. **Išlaidų tvirtinimas**

27 straipsnis

Išlaidos tvirtinamos aktu, kuriuo vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas, išduodamas mokėjimo pavedimą, įgalioja buhalterį apmokėti savo patvirtintą išlaidų punktą.

28 straipsnis

Mokėjimo pavedime nurodoma:

a) punktas, į kurį bus įtrauktas mokėjimas;

b) išmokėtina suma (skaičiais ir žodžiais) ir mokėjimo valiuta;

c) asmens, kuriam turi būti išmokama, vardas, pavardė ir adresas;

d) banko sąskaita;

e) mokėjimo būdas;

f) išlaidų paskirtis.

Datą mokėjimo pavedime įrašo ir jame pasirašo vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas.

29 straipsnis

1. Prie mokėjimo pavedimo pridedami patvirtinančių dokumentų originalai, kuriais patvirtinama, kad apmokėtos teisingos sumos, pristatymas atliktas, paslaugos suteiktos, arba prie kurių pridedama tai patvirtinanti pažyma. Mokėjimo pavedime pateikiami atitinkamų patvirtinimų dėl išlaidų skyrimų skaičiai ir datos.

2. Tinkamai pagrįstais atvejais vietoj dokumentų originalų galima priimti patvirtinančių dokumentų kopijas, kurias vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas arba Komisijos delegacijos vadovas patvirtina kaip tikrus nuorašus.

30 straipsnis

1. Vadovaujantis 35 straipsniu, mokėjimo pavedimai siunčiami finansų kontrolieriui iš anksto patvirtinti. Išankstiniu patvirtinimu pripažįstama, kad:

a) mokėjimo pavedimas buvo tinkamai išduotas;

b) mokėjimo pavedimas atitinka kreditoriaus reikalavimus;

c) išlaidos yra įskaitytos į teisingą punktą;

d) asignavimai yra galimi naudoti;

e) patvirtinamieji dokumentai yra tvarkingai parengti;

f) remitentas yra tiksliai įvardytas ir apibūdintas.

2. Atsisakius suteikti patvirtinimą, taikomas 23 straipsnis.

3. Gavus finansų kontrolieriaus patvirtinimą, mokėjimo pavedimo originalas kartu su visais patvirtinamaisiais dokumentais yra persiunčiami buhalteriui.

5. **Išlaidų apmokėjimas**

31 straipsnis

1. Nepažeidžiant Konvencijos 313 straipsnio arba 319 straipsnio 8 dalies dėl nacionalinio tvirtinančio pareigūno pareigų ir dėl už finansinio bendradarbiavimo plėtojimą ir jo valdymą atsakingų atstovų finansinės atsakomybės, mokėjimas yra paskutinis veiksmas, kuriuo EPF yra atleidžiamas nuo įsipareigojimų savo kreditoriams.

2. Pagal 36 straipsnį mokėjimus moka buhalteris, neviršydamas turimų lėšų.

32 straipsnis

Jei padaroma esminė klaida, užginčijamas atleidimo nuo įsipareigojimų vykdymo teisėtumas arba nesilaikoma Finansiniame reglamente nustatytų formalumų, buhalteris sustabdo mokėjimą.

33 straipsnis

1. Sustabdęs mokėjimą, buhalteris parengia rašytinį pranešimą apie tokio sprendimo priežastis, kurį iš karto išsiunčia vyriausiajam tvirtinančiam pareigūnui ir susipažinti finansų kontrolieriui.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai yra užginčijamas atleidimo nuo įsipareigojimų vykdymo teisėtumas, vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas, sustabdžius mokėjimus, klausimą gali perduoti Komisijai svarstyti. Ši, prisiimdama visą atsakomybę, gali raštu pareikalauti sumokėti mokėjimą.

34 straipsnis

1. Mokėjimai mokami per 5 straipsnyje nurodytas banko sąskaitas. Tokių sąskaitų atidarymo, tvarkymo ir naudojimo tvarką nustato Komisija.

2. Ši tvarka reikalauja, kad ant čekių ir pervedimo pavedimų būtų du parašai, kurių vienas privalo būti buhalterio, buhalterio pavaduotojo arba avansinių lėšų tvarkytojo; be to, ši tvarka reikalauja, kad būtų nurodomos išlaidos, kurios privalo būti mokamos čekiu arba banko pervedimo pavedimu.

6. **Vietose mokami mokėjimai**

35 straipsnis

1. Tais atvejais, kai vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas, vadovaudamasis 13 straipsniu, perduoda savo pareigas delegacijos vadovui, atitinkamus mokėjimus gali mokėti buhalterio pavaduotojas, paskirtas 15 straipsnyje nurodytomis sąlygomis.

Buhalterio pavaduotojas mokėjimus moka vietos valiuta iš mokėjimų atstovo sąskaitos AKR valstybėje arba užjūrio šalyse ir teritorijose ir tam tikrais atvejais mokėjimus moka užsienio valiuta iš vienos arba keleto mokėjimo atstovų sąskaitų Bendrijoje.

2. Mokėjimai į EPF sąskaitas pagal šio straipsnio 1 dalį taip pat gali būti patikėti buhalterio pavaduotojui.

3. Buhalterio pavaduotojo mokamus mokėjimus finansų kontrolierius patikrina tada, kai jie jau yra sumokėti arba pervesti į sąskaitas.

7. **Avansų sąskaitos**

36 straipsnis

1. Gavus palankią buhalterio ir finansų kontrolieriaus nuomonę, tam tikrų kategorijų išlaidoms mokėti vyriausiojo tvirtinančio pareigūno sprendimu gali būti skirtos avansinės lėšos.

2. Papildyti avansų sąskaitas gali tik buhalteris.

3. Avansinių lėšų tvarkymą reglamentuojančios taisyklės visų pirma taikomos:

a) avansinių lėšų tvarkytojų skyrimui;

b) kiekvieno numatomų išlaidų punkto pobūdžiui ir maksimalioms sumoms;

c) avanso, kuris gali būti išmokėtas, maksimaliai sumai;

d) patvirtinančių dokumentų pateikimo tvarkai ir laikui, per kurį juos būtina pateikti;

e) avansinių lėšų tvarkytojų atsakomybei.

4. Vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas ir buhalteris, įvertinę tikslias sumas, per atitinkamą laikotarpį imasi reikalingų žingsnių dėl pagal šį straipsnį skirtų avansinių mokėjimų kliringo.

IV SKIRSNIS

SĄSKAITOS

37 straipsnis

Sąskaitos pildomos ekiu, taikant dvejybinio įrašo metodą ir pagal kalendorinius metus.

Jose yra nurodoma:

a) asignavimai;

b) įsipareigojimai padengti išlaidas;

c) asignuotosios lėšos;

d) visų metų pajamos, mokėjimai, nustatytos skolos ir inkasavimo operacijos, jų niekaip nederinant tarpusavyje.

Sąskaitas pagrindžia patvirtinantys dokumentai.

Kai asignuotosios lėšos, pajamos, mokėjimai ir skolos išreiškiami nacionalinėmis valiutomis, apskaitos sistemoje prireikus turėtų būti galima įrašyti juos nacionalinėmis valiutomis ir ekiu.

38 straipsnis

1. 20 straipsnio 2 dalyje apibrėžti įsipareigojimai padengti išlaidas įrašomi ekiu pagal Komisijos sprendime dėl finansavimo numatytą vertę.

2. 24 straipsnyje apibūdintos asignuotosios lėšos nurodomos ekiu pagal ekvivalentišką sutarčių ir sąmatų, kurias vykdydamos projektą sudaro AKR valstybė gavėja arba užjūrio šalis ir teritorija, arba Komisija, vertę. Į šią vertę, esant reikalui, įeina:

a) nuostata dėl (kompensuojamų) kaštų apmokėjimo pateikus patvirtinančius dokumentus;

b) nuostata dėl kainų ir specialiųjų nenumatytų išlaidų patikslinimo, kaip numatyta EPF finansuojamose sutartyse;

c) finansinė nuostata dėl keitimo kurso svyravimų.

3. Galutinai įtraukiant į apskaitą Konvencijos III antraštinės dalies 3 dalyje nurodytų projektų ir programų mokėjimus turi būti naudojami tie keitimo kursai, kurie taikomi šių mokėjimų dieną. Tą dieną debituojamos ir šio Finansinio reglamento 5 straipsnyje nurodytos Komisijos sąskaitos.

4. Visi sąskaitų įrašai, susiję su įsipareigojimo padengti išlaidas įvykdymu, saugomi penkerius metus nuo Vidaus susitarimo 33 straipsnio 3 dalyje nurodyto sprendimo, kuriuo atleidžiama nuo EPF veiklos vykdymo, priėmimo tiems finansiniams metams, kuriais įsipareigojimas buvo baigtas vykdyti apskaitos atžvilgiu, dienos.

39 straipsnis

1. Komisija turi rizikos kapitalo ir palūkanų normų subsidijų sąskaitas, kurias Bendrijos vardu administruoja Bankas.

2. Prieš tai, kol Banko direktorių valdyba pagal Vidaus susitarimo 29 straipsnio 3 ir 4 dalis priima sprendimą dėl finansavimo, pasiūlymą įtraukti sprendimą į sąskaitas vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas perduoda finansų kontrolieriui ir buhalteriui.

3. Pasiūlyme *inter alia* nurodoma nustatytos sumos paskirtis, punktas, į kurį išlaidos turi būti įtrauktos, ir finansavimo gavėjas.

Finansų kontrolieriaus patvirtinimu siekiama, kad:

a) išlaidos būtų įtrauktos į teisingą punktą;

b) asignavimai būtų prieinami.

Buhalteris išlaidas patvirtina tada, kai Banko direktorių valdyba priima sprendimą dėl finansavimo.

4. a) Banko priimti sprendimai dėl rizikos kapitalo finansavimo įvedami į sąskaitas pagal jų nominalią vertę.

b) Subsidijuojant palūkanų normas, sąskaitose padaromas laikinas įrašas pagal sprendimo priėmimo metu Komisijos nustatytą vertę. Šis įrašas sąskaitose galutinai nustatomas pasirašius sutartį ir iš Banko gavus palūkanų normų subsidijos sumą. Ši suma patikslinama baigiantis sutarčiai.

5. 59 straipsnio 2 dalyje ir 61 straipsnio 3 dalyje minimus prašymus išmokėti lėšų vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas nusiunčia patvirtinti finansų kontrolieriui.

Prašymuose išmokėti lėšų pateikiami tokie duomenys:

a) punktas, į kurį mokėjimas turi būti įtraukiamas;

b) išmokėtina suma (žodžiais ir skaičiais), nurodant valiutą;

c) remitento vardas, pavardė ir adresas;

d) banko sąskaita ir mokėjimo būdas;

e) išlaidų paskirtis;

f) mokėjimo vertės data.

6. Mokėjimą moka ir į sąskaitas įrašo buhalteris.

7. Sprendimas dėl finansavimo nutraukiamas ir turimas likutis išmokamas į atitinkamus asignavimus EIB prašymu.

40 straipsnis

1. Įrašai sąskaitose daromi remiantis apskaitos planu, apimančiu biudžeto punktų nomenklatūrą, kurioje aiškiai išskiriamos finansinės ataskaitos ir išlaidų ir pajamų ataskaitos.

2. Išsamias apskaitos plano sudarymo ir naudojimo sąlygas buhalterio siūlymu apibrėžia Komisija.

41 straipsnis

Sąskaitos uždaromos finansinių metų pabaigoje, kad būtų galima parengti EPF finansinę ataskaitą ir pajamų ir išlaidų ataskaitas. Jos pateikiamos finansų kontrolieriui.

V skirsnis

TVIRTINANČIŲ PAREIGŪNŲ, FINANSŲ KONTROLIERIŲ, BUHALTERIŲ IR AVANSINIŲ LĖŠŲ TVARKYTOJŲ ATSAKOMYBĖ

42 straipsnis

Nepažeidžiant Konvencijos 313 straipsnio 1 dalies f punkto arba 319 straipsnio 8 dalies, tvirtinantiems pareigūnams, kurie, nustatydami išieškotinas EPF priklausančias sumas, prisiimdami finansinį įsipareigojimą dėl išlaidų ar pasirašydami mokėjimo pavedimą, arba išduodami skolos grąžinimo pavedimą, nesilaiko šio Finansinio reglamento, yra taikomos drausminės priemonės, o prireikus – pareiga sumokėti kompensaciją. Minėtos priemonės jiems taikomos ir tuo atveju, kai jie neišduoda skolos grąžinimo ar mokėjimo pavedimų arba be pateisinamos priežasties juos išduoda pavėluotai, dėl ko Komisijai tenka civilinė atsakomybė trečiųjų šalių atžvilgiu.

43 straipsnis

Finansų kontrolieriams taikomos drausminės priemonės, o prireikus – pareiga sumokėti kompensaciją už bet kuriuos tarnybos metu atliktus veiksmus, visų pirma, už asignavimus viršijančių sumų patvirtinimą.

44 straipsnis

1. Už sumas išmokėtas pažeidžiant 32 straipsnį buhalteriams ir jų pavaduotojams taikomos drausminės priemonės, o prireikus – pareiga sumokėti kompensaciją.

Buhalteriams ir jų pavaduotojams taikomos drausminės priemonės, o prireikus – pareiga sumokėti kompensaciją už bet kokį pinigų, dokumentų ar turto, už kuriuos jie atsakingi, praradimą arba sugadinimą jeigu tas praradimas arba sugadinimas įvyko dėl jų tyčinės klaidos ar didelio neatsargumo.

Tokiomis pačiomis sąlygomis minėti darbuotojai atsako už teisingą pavedimų gaunamų naudojant ir tvarkant pripažintų finansų institucijų sąskaitas įvykdymą, ypač jeigu:

a) jų išieškotos arba išmokėtos sumos nesutampa su sumomis, nurodytomis atitinkamuose išieškojimo arba mokėjimo pavedimuose;

b) mokėjimus jie atlieka ne įgaliotam remitentui, o kitam asmeniui.

2. Avansinių lėšų tvarkytojams yra taikoma drausminė atsakomybė, o prireikus – pareiga sumokėti kompensaciją:

a) jeigu jie negali tinkamais dokumentais deramai patvirtinti savo atliktų mokėjimų;

b) jeigu mokėjimus jie atlieka ne įgaliotiems gavėjams, o kitiems asmenims.

Avansinių lėšų tvarkytojams yra taikoma drausminė atsakomybė ir pareiga sumokėti kompensaciją už bet kurį pinigų, turto ir dokumentų, už kuriuos jie atsakingi, praradimą arba sugadinimą, jeigu tas praradimas arba sugadinimas įvyko dėl jų tyčinės klaidos arba didelio neatsargumo.

3. Buhalteris, buhalterio pavaduotojai ir avansinių lėšų tvarkytojai apsidraudžia nuo su šiuo straipsniu susijusios rizikos, kurios neapima šio straipsnio 4 dalyje numatytas garantijų fondas. Komisija padengia su ja susijusias draudimo išlaidas.

4. Buhalteriui, buhalterio pavaduotojams ir avansinių lėšų tvarkytojams yra skiriamos specialios priemokos. Šių priemokų sumą nustato Komisija. Šią priemoką atitinkančios sumos kas mėnesį įskaitomos į sąskaitą, kurią Komisija atidaro kiekvieno iš šių pareigūnų vardu, kad sudarytų garantijų fondą, skirtą bet kuriam grynųjų pinigų arba banko trūkumui, už kurį gali būti atsakingas minėtas atitinkamas asmuo, padengti.

Minėtose garantinėse sąskaitose esantis kredito likutis atitinkamiems asmenims išmokamas, kai jie nutraukia savo kaip buhalterio arba avansinių lėšų tvarkytojo veiklą. Buhalteriams ši nuostata priklauso nuo galutinio 46 straipsnyje nurodyto atleidimo gavimo.

45 straipsnis

Kompensacijos mokėjimas ir drausminės priemonės vyriausiajam tvirtinančiam pareigūnui ir jo pavaduotojams, finansų kontrolieriams, buhalteriams ir avansinių lėšų tvarkytojams gali būti nustatomi pagal Europos Bendrijų pareigūnų pareiginių nuostatų 22 ir 86–89 straipsnius.

46 straipsnis

Per dvejus metus nuo finansinės ataskaitos pateikimo Tarybai datos Komisijai leidžiama priimti sprendimą dėl galutinio atsiskaitymo su buhalteriu už atitinkamus sandorius.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS

I skirsnis

KOMISIJOS ADMINISTRUOJAMOS EPF OPERACIJOS

1. Bendrosios nuostatos

47 straipsnis

Kai paskirtoji finansinė parama galutiniam besiskolinančiam asmeniui perduodama pagal Konvencijos 219 straipsnio 5 dalį, 233 straipsnio 3 dalį ir 266 straipsnį, finansiniame susitarime nurodomos tokio skolinimo sąlygos, *inter alia,* palūkanų normos, paskolos trukmė, mokėjimo atidėjimo laikotarpis, ir priemonės dėl lėšų, gautų iš kompensacijų už kapitalą ir palūkanas, panaudojimo. Nustatant šias sąlygas atitinkamai bus atsižvelgiama į visas susijusias Konvencijos nuostatas, ypač į 233 straipsnio 4 dalies b punktą, 240 straipsnio 1 dalies a punktą ir 291 straipsnį.

48 straipsnis

Reikalavimus dėl uždelstų mokėjimų, už kuriuos ji yra atsakinga pagal Konvencijos 319 straipsnį, Komisija pateikia iš Vidaus susitarimo 9 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąskaitos.

2. Viešieji konkursai ir sutartys

49 straipsnis

1. Komisija imasi visų reikalingų priemonių, kad atitinkamiems ekonominės veiklos subjektams būtų tinkamai platinama informacija, visų pirma, reguliariai skelbiamos sutarčių, kurios bus finansuojamos EPF lėšomis, prognozės.

2. Komisija užtikrina, kad ši informacija būtų paskelbta tinkamiausiomis priemonėmis:

a) nurodant kiekvienos numatomos sutarties paskirtį, turinį ir vertę:

— kartą per metus numatomos paslaugų teikimo ir techninio bendradarbiavimo projektų vykdymo sutartys, kurios pasirašomos per dvylika mėnesių nuo viešojo konkurso paskelbimo,

— kas tris mėnesius visi pirmojoje įtraukoje nurodytų prognozių pasikeitimai;

b) anksčiausius viešųjų konkursų rezultatus.

3. Panaši procedūra taikoma pranešant apie sprendimus įsitraukti į veiklą atliekant tyrimus ir teikiant techninę paramą.

50 straipsnis

Kiekvienais metais Komisija informuoja Tarybą apie visas tais metais sudarytas sutartis. Tam tikrais atvejais ji informuoja Tarybą apie visas priemones, kurių ji buvo priversta imtis arba siūlo imtis, kad būtų pagerintos konkurencinės sąlygos dalyvaujant EPF paskelbtuose viešuosiuose konkursuose.

Savo ataskaitoje Komisija pateikia Tarybai informaciją, leidžiančią jai spręsti, ar Komisijos pasirinktos priemonės iš tikrųjų suteikė įvairių valstybių narių, AKR ir asocijuotųjų šalių ir teritorijų įmonėms vienodas galimybes gauti EPF finansuojamas darbų atlikimo, tiekimo ir paslaugų teikimo sutartis.

51 straipsnis

Informacija, susijusi su tiesioginių susitarimų sutartimis, darbų vykdymo, tiekimo ir paslaugų teikimo sutartimis, sudarytomis apribojus dalyvavimą viešuosiuose konkursuose arba sudarius tiesiogines darbo sutartis, nurodoma 50 straipsnyje minėtoje Tarybai pateikiamoje metinėje ataskaitoje.

52 straipsnis

1. Nepažeidžiant Vidaus susitarimo 20 straipsnio 1 dalies c punkto, Sutarties bendrųjų taisyklių ir sąlygų nuostatos taikomos visiems EPF finansuojamiems viešiesiems konkursams ir sutartims. Mokėjimų mechanizmai ir atsiskaitymų valiuta ar valiutos nurodomi atitinkamų sutarčių tekstuose.

2. Į paraiškose dėl EPF finansuojamų sutarčių nurodytą kainą įtraukiami taikomi mokesčių planai, numatyti Konvencijos 308, 309 ir 310 straipsniuose.

3. Atsiskaitymus vykdant nacionaline AKR valstybės valiuta, tai daroma per banko tarpininką, įsisteigusį toje valstybėje arba valstybėje, kurioje yra rangovo būstinė.

Atsiskaitant ekiu ar užsienio šalies valiuta, tai daroma per pripažinto banko ar agentūros tarpininką, įsisteigusį valstybėje narėje, AKR valstybėje arba valstybėje, kurioje yra rangovo būstinė.

3. **Parama struktūriniams pertvarkymams**

53 straipsnis

1. Konvencijoje numatyta parama struktūrinių pertvarkymų programoms teikiama laikantis Konvencijos 243–248 straipsnių.

2. Sutartys, sudarytos pagal importo programas, vykdomas užsienio valiuta, gali būti išreikštos ne tik AKR valstybių valiutomis ar ekiu, bet ir kitomis valiutomis, taip pat ir tų valstybių, kurios nėra Konvencijos susitariančiosios šalys.

3. Kiekvieną kartą avansu gavus struktūrinių pertvarkymų programose numatytas lėšas, Komisija tikrina, ar jos tvarkingai įformintos ir ar atitinka pagrįstą lėšų paskirtį bei taisykles, taikomas laikantis Konvencijos 246, 248 straipsnių, 294 straipsnio 1 dalies b punkto ir Vidaus susitarimo 20 straipsnio.

4. **Eksporto pajamų stabilizavimo sistemos (*Stabex*) tvarkymas**

54 straipsnis

Konvencijos 191 straipsnyje nurodytoje *Stabex* sistemoje turimas kasmetines lėšas tvarko Komisija pagal šias procedūras:

a) pusė kiekvienos metinės įmokos krediuojama į sistemą atitinkamai balandžio 1 d. ir liepos 1 d. ir pervedama į specialią *Stabex* banko sąskaitą. Tačiau kiekvienais metais pirmoji įmokos dalies pusė mažinama tokia suma, kuri ankstesniais metais pagal Konvencijos 194 straipsnio 1 dalį buvo panaudota avansu. Kiekvienais metais antroji įmokos dalies pusė didinama tokia suma, kuri pagal Konvencijos 194 straipsnio 1 dalį buvo panaudota avansu ateinantiems metams. Visos į *Stabex* sistemą mokėtinos sumos Konvencijos įsigaliojimo metais šio Finansinio reglamento įsigaliojimo dieną pervedamos į *Stabex* sąskaitą ir pradeda galioti nuo pirmiau minėtų įmokėjimo dienų. Tačiau kiekviena valstybė narė gali iškeisti savo mokėtiną įnašą į atvirąją skolą, už kurią palūkanas sistema gauna II priede nurodytomis sąlygomis;

b) palūkanos į *Stabex* sistemos lėšas krediuotų metinių įmokų sumoms suteikiamos tokia tvarka:

   — nuo kiekvienų metų balandžio 1 d. kiekvienos metinės įmokos pirmajai pusei, mažesnei negu iš *Stabex* sistemos lėšų išmokami avansai ir pervedimai,

   — tokiu pat būdu nuo kiekvienų metų liepos 1 d. kiekvienos metinės įmokos antrajai pusei;

c) bet kuriai metinės įmokos daliai, kuri nebuvo išmokėta kaip avansas ar pervesta, ir toliau taikomos palūkanos, kurios kaupiasi į sistemos lėšas, kol jos panaudojamos kitais metais;

d) Konvencijos 211 straipsnyje nurodyti lėšų pervedimai vykdomi ekiu į teisę į palūkanas suteikiančią banko sąskaitą, atidarytą Bendrijos valstybėje narėse ir bendru susitarimu pasirinktą AKR valstybės ir Komisijos. Visos susidarančios palūkanos pervedamos į šią sąskaitą. Norint paimti lėšas iš sąskaitos, reikalingi du parašai: vienas – atitinkamos AKR valstybės paskirto asmens, kitas – Komisijos delegacijos vadovo. Sąskaitoje esančios lėšos, įskaitant ir palūkanas, išleidžiamos į apyvartą pagal Konvencijos 186 straipsnio 2 dalį.

55 straipsnis

Kai pagal Konvencijos 194 straipsnį ateinančių metų įmoka panaudojama avansu, Konvencijos 206 straipsnyje nurodyti avansai atitinkamai sumažinami.

56 straipsnis

Valstybėms narėms teikiamoje ketvirčio ataskaitoje apie 2 straipsnio 1 dalyje nurodyto EPF iždo grynuosius pinigus pateikiama speciali informacija apie *Stabex* sistemos finansinę padėtį.

57 straipsnis

Kai skaičiuojant pervestą ar avansinę sumą reikia atitinkamos AKR valstybės nacionaline valiuta ar kuria nors kita valiuta išreikštus statistinius duomenis paversti į ekiu, taikomas vidutinis metinis valiutos keitimo kursas, galiojantis tais kalendoriniais metais, kurių statistiniai duomenys pateikiami.

II SKIRSNIS

BANKO TVARKOMA PARAMA

58 straipsnis

Kiekvieno ketvirčio pradžioje Bankas persiunčia Komisijai sąmatas visų sumų, kurių tą ketvirtį numatoma pareikalauti iš EPF kaip rizikos kapitalo ir palūkanų normų subsidijų, kurias jis administruoja pagal Vidaus susitarimo 10 straipsnį.

1. **Rizikos kapitalas**

59 straipsnis

1. Kiekviename sprendime suteikti rizikos kapitalą nustatomi Bendrijos įsipareigojimų ir finansinės atsakomybės apribojimai, o akcinių kompanijų atžvilgiu apsiribojama su tokiomis operacijomis susijusiomis teisėmis.

Sprendime taip pat atsižvelgiama į Konvencijos 234 straipsnio 2 dalies nuostatas dėl atsakomybės už valiutos keitimo kurso riziką.

Dokumentus, kuriais įgaliojama atlikti rizikos kapitalo operacijas, sudaro Bankas, veikiantis kaip Bendrijos įgaliotasis atstovas.

2. Po kiekvienos išmokos Bankas kreipiasi į Komisiją su prašymu sumokėti išmokėto rizikos kapitalo dalį ekiu piniginiais vienetais. Komisija šią suma sumoka per 21 dieną nuo prašymo apie mokėjimą gavimo tokia pat verte, kaip ir Banko išmokos dieną.

3. Kai išmokos mokamos kitokiomis nei ekiu valiutomis, nustatant išmokėtinas sumas yra taikomi tokie keitimo kursai, kuriuos Bankas gauna iš korespondento, atsakingo už keitimo operaciją.

Ekiu keitimo kursai, kuriuos turi taikyti besiskolinantis asmuo, kad apskaičiuotų už produktus, pajamas ir išmokas, susijusias su rizikos kapitalo operacijomis, mokėtinas sumas, yra tie, kurie galioja vieną mėnesį iki mokėjimo dienos.

4. Kaip įplaukas, pajamas ir grąžintą skolą sumokamas sumas, susijusias su rizikos kapitalo operacijomis, Bendrijos vardu pagal 60 straipsnį priima Bankas.

60 straipsnis

Kaip įplaukos, pajamos ar grąžinta skola Banko surinktos sumos iš rizikos kapitalo operacijų krediuotojamos į specialią sąskaitą, Bendrijos vardu atidarytą valstybėms narėms pagal jų įnašus į EPF. Sąskaita atidaroma ekiu, ją Bankas tvarko pagal Vidaus susitarimo 9 straipsnio 1 dalį. Bankas susitaria su valstybėmis narėmis dėl numatomos teikti informacijos apie sąskaitą.

Technines sąskaitos tvarkymo procedūras, taip pat ir tas, kurios siejasi su jos palūkanų normų nustatymu, nustato Taryba ir Bankas, suderinę su Komisija.

2. **Subsidijuojamos paskolos**

61 straipsnis

1. Kiekvienos Banko paskolos palūkanų normos subsidijų visa suma apskaičiuojama ekiu pagal Konvencijos 235 straipsnį remiantis sudėtine palūkanų norma, kuri nustatoma laikantis šio straipsnio 3 dalies c punkte nustatytos tvarkos.

2. Pasirašydamas kiekvieną paskolos sutartį Bankas praneša Komisijai nustatytą bendrą palūkanų normos subsidijos sumą, išreikštą ekiu.

3. Išmokėdamas kiekvieną paskolos dalį Bankas kreipiasi į Komisiją su prašymu sumokėti palūkanų subsidiją už įmokos dalį, apskaičiuotą taip:

a) išmokėtos paskolos dalies valiutos sumos ekvivalentas ekiu pagal šių valiutų ir ekiu keitimo kursą, skelbiamą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, galiojantį tą dieną, kai nustatoma numatomų išmokėti valiutų suma, datą pranešant Komisijai;

b) taikant palūkanų subsidijos procentinę normą mažėjančiam metinio kapitalo likučiui, kuris turi būti sumokėtas kiekvieną skolos dalies grąžinimo dieną;

c) dabartinė palūkanų subsidijų vertė, susijusi su paskolos išmokėjimu. Dabartinė vertė apskaičiuojama pagal sudėtinę diskonto normą, lygią metinėms palūkanų normoms, kurias Bankas gautų valiuta ar valiutomis, kuriomis išmokama atitinkama paskola, jei paskolai palūkanų subsidijos nebūtų naudingos. Faktiškai apskaičiuojant dabartinę vertę naudojama sudėtinė diskonto norma, sumažinta keturiomis dešimtosiomis procentinio punkto.

4. Komisija subsidijos sumą ekiu, diskontuotą taip, kaip aprašyta šio straipsnio 3 dalyje, išmoka per 21 dieną nuo prašymo ją išmokėti gavimo pagal tos dienos, kai buvo išmokėta atitinkama paskolos dalis, vertę.

5. Kai visa paskola, kurios palūkanoms taikomos subsidijos, sumokama iš anksto, Bankas pirmą sutartyje numatytą skolos grąžinimo dieną po avansinio mokėjimo sumoka Komisijai visą diskontuotos subsidijos likutį, paskirstytą nuo Banko sumos gavimo iki jos išmokėjimo. Kai grąžinama tik dalis tokios paskolos, Bankas sumoka Komisijai tik su ta paskolos dalimi, kuri buvo grąžinta, susijusias sumas.

6. Komisijai kompensuotos sumos pridedamos prie asignavimų, iš kurių finansuojamos Vidaus susitarimo 4 straipsnyje nustatytos palūkanų normų subsidijos.

7. Visi šiame straipsnyje nustatyti mokėjimai mokami ekiu.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

ATSAKINGIEJI ĮGALIOTINIAI

1. Vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas

62 straipsnis

Konvencijos 311 straipsnyje minėtas EPF vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas imasi visų priemonių, reikalingų Konvencijos 294–307 straipsniams įgyvendinti.

63 straipsnis

1. Vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas imasi visų priemonių, užtikrinančių, kad nacionaliniai arba regioniniai tvirtinantys pareigūnai atliks uždavinius, už kuriuos jų atsakomybė numatyta Konvencijoje, būtent jos 312–315 straipsniuose.

2. Kai EPF vyriausiajam tvirtinančiam pareigūnui iškyla sunkumų taikant EPF lėšų valdymo procedūras, jis kartu su nacionaliniu arba regioniniu tvirtinančiu pareigūnu ieško, kaip gerinti susidariusią padėtį, ir imasi visų reikalingų priemonių; be to, kai nacionalinis arba regioninis tvirtinantis pareigūnas nevykdo ar negali vykdyti pagal Konvenciją jam skirtų pareigų, vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas laikinai pakeičia šį pareigūną.

64 straipsnis

Su projektų vykdymu susijusias operacijas atlieka nacionalinis arba regioninis tvirtinantis pareigūnas, pagal Konvencijos 313 ir 317 straipsnius glaudžiai bendradarbiaudamas su delegacijos vadovu.

Vykdydamas 316 straipsnyje nustatytas pareigas, delegacijos vadovas laikosi šio Finansinio reglamento.

2. Mokėjimų įgaliotinis

65 straipsnis

Konvencijos 319 straipsnyje minėti santykiai tarp Komisijos ir mokėjimų įgaliotinių nustatomi sutartimis, kurioms reikalingas išankstinis finansų kontrolieriaus pritarimas. Pasirašytos sutartys persiunčiamos Audito Rūmams.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

SĄSKAITŲ PATEIKIMAS IR AUDITAS

66 straipsnis

1. Komisija ne vėliau kaip kiekvienų metų gegužės 1 d. parengia EPF finansines ataskaitas ir pajamų ir išlaidų ataskaitą, apibūdinančias Fondo finansinę padėtį praėjusių metų gruodžio 31 d.

2. Finansines ataskaitas parengia buhalteris, ir jose yra pateikiama:

a) EPF turto ir įsipareigojimų balansinė ataskaita praėjusių finansinių metų pabaigoje;

b) išteklių ir lėšų panaudojimo praėjusiais finansiniais metais ataskaita;

c) praėjusių metų pajamų ir mokėjimų ataskaita;

d) pajamų lentelė, kurioje yra nurodoma:

— apskaičiuotos kalendorinių metų pajamos,

— pajamų sąmatų pakeitimai,

— kalendoriniais metais nustatytos mokėtinos sumos,

— kalendorinių metų pabaigoje numatomos gauti sumos,

— papildomos pajamos;

e) skolų lentelė, kurioje yra nurodoma:

— kalendorinių metų pradžioje numatomos atgauti skolos,

— kalendoriniais metais nustatytos mokėtinos sumos,

— kalendoriniais metais grąžintos sumos,

— nustatytų mokėtinų sumų anuliavimas,

— kalendorinių metų pabaigoje numatomos atgauti skolos;

f) pastabos, nurodančios, kokie apskaitos principai buvo taikomi rengiant ir pateikiant sąskaitas, prireikus pateikiami ir papildomi a, b, c, d ir e punktuose pateiktų lentelių įvairių pozicijų paaiškinimai.

67 straipsnis

1. 68 straipsnyje minimą pajamų ir išlaidų ataskaitą rengia vyriausiasis tvirtinantis pareigūnas kartu su buhalteriu; joje yra pateikiama:

a) lentelė, kurioje parodomi 1 straipsnyje minėtų biudžeto asignavimų pokyčiai praėjusiais metais;

b) lentelė, kurioje parodoma bendra asignavimų įsipareigojimams vykdyti, asignuotų lėšų ir mokėjimų suma, panaudota per finansinius metus, ir bendras šių lėšų kiekis nuo EPF veiklos pradžios;

c) lentelė, kurioje pagal asignavimus, valstybę, teritoriją, regioną ar subregioną yra parodoma bendra finansinių įsipareigojimų, asignuotų lėšų ir mokėjimų suma, panaudota per finansinius metus, ir bendras šių lėšų kiekis nuo EPF veiklos pradžios;

2. Prieš pateikiant pajamų ir išlaidų ataskaitas yra pateikiama praėjusių metų finansinio valdymo analizė.

68 straipsnis

Nepažeisdama Vidaus susitarimo 33 straipsnio 5 dalies, Komisija ne vėliau kaip iki kitų finansinių metų gegužės 1 d. Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams perduoda finansines ataskaitas ir pajamų ir išlaidų ataskaitas.

69 straipsnis

Audito Rūmai ir jų nariai, atlikdami savo pareigas, gali prašyti Rūmų pareigūnų pagalbos.

Apie tokiems pareigūnams pavestas atitinkamas užduotis institucijoms, su kuriomis paskirti asmenys turės dirbti, praneša patys Audito Rūmai arba vienas jų narys.

70 straipsnis

1. Nepažeidžiant Vidaus susitarimo 33 straipsnio 5 dalies, Audito Rūmų atliekamas auditas grindžiamas dokumentais ir prireikus yra atliekamas vietoje. Minėto audito tikslas yra nustatyti, ar visos pajamos buvo gautos ir visos išlaidos pagal taikomas nuostatas buvo patirtos teisėtai bei tinkamai ir ar finansinei veiklai buvo patikimai vadovaujama.

2. Atlikdami savo uždavinius, Audito Rūmai turi teisę 6 straipsnyje nustatyta tvarka naudotis visais dokumentais ir informacija, kurie yra susiję su vadovavimu finansinei veiklai jų tikrinamuose departamentuose; Audito Rūmai gali pateikti paklausimą bet kuriam pareigūnui, atsakingam už pajamų ir išlaidų tvarkymą, ir taikyti bet kurias minėtiems departamentams tinkamas audito procedūras.

3. Audito Rūmai užtikrina, kad visi vertybiniai popieriai ir grynųjų pinigų indėliai arba grynieji pinigai kasoje būtų patikrinti pagal saugotojų pasirašytus čekius arba pagal oficialius turimų grynųjų pinigų arba vertybinių popierių dokumentus. Rūmai gali patys atlikti tokius tikrinimus.

4. Audito Rūmų prašymu Komisija įgalioja EPF indėlius turinčias finansų institucijas leisti Rūmams patikrinti, ar išorės duomenys atitinka sąskaitas.

5. Komisija sudaro Audito Rūmams visas sąlygas ir suteikia jiems visą informaciją, kuri, Rūmų nuomone, gali būti reikalinga jų uždaviniams atlikti, svarbiausia, visą informaciją, kurią Komisija gauna pagal galiojančias taisykles atlikdama tikrinimus departamentuose, atsakinguose už EPF finansų valdymą ir už išlaidų paskirstymą Bendrijos vardu. Komisija Rūmams visų pirma pateikia visus sutarčių sudarymo ir vykdymo dokumentus, visų grynųjų pinigų ir medžiagų sąskaitas, visus atskaitomybės įrašus ar patvirtinamuosius dokumentus, taip pat su tuo susijusius administracinius dokumentus, visus dokumentus, susijusius su pajamomis ir išlaidomis, visomis atsargomis, visus departamentų etatų sąrašus, kurie, Audito Rūmų nuomone, gali būti reikalingi, ir visus dokumentus bei duomenis, sukurtus ar saugomus duomenų laikmenose.

Šiuo tikslu pareigūnai, kurių atliekamas operacijas Audito Rūmai tikrina, visų pirma:

a) atskleidžia dokumentus, susijusius su grynaisiais pinigais kasoje ir su bet kuriais grynaisiais pinigais, vertybiniais popieriais ir visų rūšių medžiagomis, taip pat jiems patikėtų lėšų valdymo patvirtinamuosius dokumentus ir bet kurias buhalterines knygas, registrus ir kitus su jais susijusius dokumentus;

b) pateikia korespondenciją ir bet kurį kitą dokumentą, kurio reikia šio straipsnio 1 dalyje minėtam auditui visiškai atlikti.

Antrosios pastraipos b punkte minimos informacijos gali reikalauti tik Audito Rūmai.

Audito Rūmai turi teisę tikrinti EPF pajamų ir išlaidų dokumentus, kuriuos turi Komisijos departamentai, visų pirma departamentai, atsakingi už sprendimų dėl minėtų pajamų ir išlaidų priėmimą.

6. Uždavinys nustatyti, ar pajamos buvo gautos ir išlaidos patirtos teisėtai bei tinkamai ir ar vadovavimas finansinei veiklai buvo patikimas, taikomas ir Bendrijos lėšų, kurias gavo Komisijai nepriklausančios institucijos, panaudojimui. Audito Rūmai, norėdami atlikti EPF lėšų, išmokėtų Komisijai nepriklausančioms institucijoms, panaudojimo auditą, turi gauti raštišką paramos gavėjų sutikimą.

71 straipsnis

1. Audito Rūmai kiekvienų finansinių metų pabaigoje parengia metinę ataskaitą.

2. Be to, Audito Rūmai bet kuriuo metu daugiausia specialiųjų ataskaitų forma gali pateikti pastabas konkrečiais klausimais ir pareikšti nuomonę vienos iš Bendrijos institucijų prašymu.

3. Specialiosios ataskaitos perduodamos atitinkamai institucijai arba įstaigai.

Ši atitinkama institucija turi per du su puse mėnesio Audito Rūmams pranešti apie visus komentarus, kuriuos ji nori pareikšti dėl pateiktų pastabų.

Jei Audito Rūmai nuspręstų skelbti tokias pateiktas pastabas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*, po jomis turi būti pridedami visi atitinkamos institucijos ar institucijų komentarai.

Specialios ataskaitos perduodamos Europos Parlamentui ir Tarybai; atitinkamais atvejais kiekviena iš jų sykiu su Komisija turi nuspręsti, kokių atsakomųjų veiksmų reikia imtis.

72 straipsnis

1. EB sutarties 188c straipsnyje numatytą metinę Audito Rūmų ataskaitą reglamentuoja tokios nuostatos:

a) Audito Rūmai ne vėliau kaip iki liepos 15 d. Komisijai perduoda visas pastabas, kurias, Audito Rūmų nuomone, reikėtų pateikti metinėje ataskaitoje. Šios pastabos išlieka konfidencialios. Komisija savo atsakymą Audito Rūmams pateikia ne vėliau kaip iki atitinkamų metų spalio 31 d.;

b) Audito Rūmai prie metinės ataskaitos prideda vadovavimo finansinei veiklai patikimumo įvertinimą.

2. Audito Rūmai ne vėliau kaip iki lapkričio 30 d. Komisijai ir kitoms pagal Vidaus susitarimo 33 straipsnio 3 dalį už įsipareigojimų vykdymą atsakingoms institucijoms pateikia savo metinę ataskaitą su Komisijos atsakymais ir užtikrina jų paskelbimą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

73 straipsnis

Tuo pat metu, kai pateikiama 71 straipsnyje minėta metinė ataskaita, Audito Rūmai pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai sąskaitų patikimumą ir vykdytų sandorių teisėtumą bei tvarkingumą patvirtinantį dokumentą.

74 straipsnis

1. Europos Parlamentas, atsižvelgdamas į Tarybos kvalifikuota balsų dauguma pateiktą rekomendaciją, iki kitų metų balandžio 30 d. pagal Vidaus susitarimo 33 straipsnio 3 dalį atleidžia Komisiją nuo praėjusių finansinių metų EPF finansinio valdymo. Jeigu iki minėtos datos to padaryti nepavyksta, Europos Parlamentas arba Taryba informuoja Komisiją apie sprendimo atidėjimo priežastis. Europos Parlamentui atidėjus sprendimo priėmimą, Komisija deda visas pastangas ir kuo greičiau imasi priemonių, kad būtų pašalintos priimti sprendimą trukdančios kliūtys.

2. Sprendime dėl atleidimo taip pat įvertinamas Komisijos darbas vykdant praėjusių finansinių metų EPF finansinį valdymą.

3. Finansų kontrolierius atsižvelgia į sprendimuose dėl atleidimo pateiktas pastabas.

4. Komisija imasi visų reikalingų priemonių, reaguodama į sprendime dėl atleidimo pateiktas pastabas.

5. Europos Parlamento arba Tarybos prašymu Komisija atsiskaito už priemones, kurių buvo imtasi atsižvelgiant į minėtas pastabas ir ypač į nurodymus, duotus tiems departamentams, kurie yra atsakingi už EPF tvarkymą. Minėta ataskaita taip pat siunčiama Audito Rūmams.

6. Kiekvienų finansinių metų finansinės ataskaitos, pajamų ir išlaidų ataskaitos bei sprendimas dėl atleidimo skelbiami *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

75 straipsnis

Jei nenurodyta kitaip, šiame Finansiniame reglamente pateiktos nuorodos į Konvencijos nuostatas laikomos nuorodomis į atitinkamas Sprendimo 91/482/EEB nuostatas.

76 straipsnis

Šis reglamentas taikomas Konvencijos Finansiniame protokole nurodytai paramai. Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo priėmimo ir yra taikomas tą patį laikotarpį, kaip ir Vidaus susitarimas.

Priimta Liuksemburge, 1998 m. birželio 16 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. MEACHER

I PRIEDAS

Pagal Vidaus susitarimo 1 straipsnį aštuntąjį EPF sudaro 13 132 mln. ekiu, iš kurių:

1. 12 967 mln. ekiu AKR valstybėms paskirstyta taip:

a)	struktūrinių pertvarkymų paramai skirtos išmokos	1 400 mln. ekiu
b)	eksporto pajamų stabilizavimo sistemai (*Stabex*) skirtos išmokos	1 800 mln. ekiu
c)	*Sysmin* skirtos išmokos	575 mln. ekiu
d)	paramai kritiniais atvejais skirtos išmokos	140 mln. ekiu
e)	pabėgėlių paramai skirtos išmokos	120 mln. ekiu
f)	regioniniam bendradarbiavimui skirtos išmokos iš jų: — suma, skirta Pramonės plėtros centro biudžetui finansuoti; — suma, skirta Konvencijos LXVIII priedo reikmėms, — suma, skirta Konvencijos 138 straipsnyje minėtoms regioninėms prekybos plėtojimo programoms finansuoti, — suma, skirta Konvencijos 224 straipsnio m punkte minimai iniciatyvai finansuoti institucinę paramą;	1 300 mln. ekiu
g)	išmokos, skirtos Konvencijos 235 straipsnyje minėtoms palūkanų normų subsidijoms finansuoti	370 mln. ekiu
h)	išmokos, skirtos nacionalinėse programose numatytai paramai finansuoti	6 262 mln. ekiu
i)	rizikos kapitalas	1 000 mln. ekiu

2. 165 mln. ekiu užjūrio šalims ir teritorijoms paskirstyta taip:

a)	eksporto pajamų stabilizavimo sistemai (*Stabex*) skirtos išmokos	5,5 mln. ekiu
b)	*Sysmin* skirtos išmokos	2,5 mln. ekiu
c)	paramai kritiniais atvejais skirtos išmokos	3,5 mln. ekiu
d)	pabėgėlių paramai skirtos išmokos	
e)	regioniniam bendradarbiavimui skirtos išmokos	10 mln. ekiu
f)	išmokos, skirtos Sprendimo 91/482/EEB 157 straipsnyje minėtoms palūkanų normų subsidijoms finansuoti	8,5 mln. ekiu
g)	išmokos, skirtos nacionalinėse programose numatytai paramai finansuoti: britų užjūrio šalys ir teritorijos	105 mln. ekiu [1]
h)	išmokos, skirtos nacionalinėse programose numatytai paramai finansuoti: prancūzų užjūrio šalys ir teritorijos	
i)	išmokos, skirtos nacionalinėse programose numatytai paramai finansuoti: olandų užjūrio šalys ir teritorijos	
j)	rizikos kapitalas	30 mln. ekiu

[1] Pažymėtina, kad šios sumos paskirstymas tarp trijų užjūrio šalių ir teritorijų grupių bus nustatytas pagal patikslintą Sprendimą dėl užjūrio šalių ir teritorijų asocijavimo.

II PRIEDAS

Pagal 54 straipsnio a punktą kiekviena valstybė narė savo turimą sumokėti įnašą – Konvencijos 191 straipsnyje nurodytas metines įmokos dalis gali iškeisti į atvirą skolą, už kurią susidarančias palūkanas gauna *Stabex* sistema; tokie įnašai fiksuojami tokiai sistemai priklausančių valstybių narių iždo sąskaitose laikantis Vidaus susitarimu nustatyto aštuntojo EPF asignavimų skaičiavimo sistemos.

Atitinkamos valstybės narės turimos skolos sudėtines palūkanas EPF buhalteris apskaičiuoja pagal vidutinę metinę normą, galiojančią Banke tarptautiniams atsiskaitymams, prie kurios prideda ketvirtį procentinio punkto.

Skola pradedama naudoti palaipsniui, atsiradus poreikiui.

Pagal šį pasiūlymą valstybės narės yra įpareigotos sumokėti *Stabex* šias sumas:

1998 m.:	— 1998 m. liepos 1 d.: a) 720 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, taikomi 1995 ir 1996 metams; b) 180 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, kaip pirmoji dalinė įmoka, taikoma 1997 metams, — 1998 m. lapkričio 1 d.: 180 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, kaip antroji dalinė įmoka, taikoma 1997 metams,
1999 m.:	— 1999 m. balandžio 1 d.: 180 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, kaip pirmoji dalinė įmoka, taikoma 1998 metams, — 1999 m. liepos 1 d.: 180 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, kaip antroji dalinė įmoka, taikoma 1998 metams,
2000 m.:	— 2000 m. balandžio 1 d.: 180 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, kaip pirmoji dalinė įmoka, taikoma 1999 metams, — 2000 m. liepos 1 d.: 180 mln. ekiu, mokėtini skolos ar grynųjų pinigų forma, kaip antroji dalinė įmoka, taikoma 1999 metams.
2001 m. ir vėlesni metai	Lėšų reikalavimai remiantis realių išlaidų prognozėmis ir panaudojant skolą, kol bus pasiekta dėl susikaupusių palūkanų išaugusi kapitalo suma.